

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 01-21

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד לילך מהודר

לבין:

הנקבל

ד"ר מוחמד טאהא

ע"י ב"כ - עו"ד

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר מוחמד טאהא הוא רופא מורשה המתגורר בכפר קאסם (להלן – **הנקבל** או **ד"ר טאהא**). במהלך התקופה מחודש פברואר 2010 עד חודש יולי 2011 (להלן – **התקופה הרלוונטית**), הועסק הנקבל בחברת "נטלי", המספקת ללקוחותיה, בין היתר, שירותי רפואה דחופה באמצעות ביקורי בית המבוצעים ע"י רופאים מטעמה, ביניהם הנקבל (להלן – **נטלי** או **החברה**).

2. במהלך התקופה הרלוונטית, קשר הנקבל קשר עם הגב' שרון אוחנה, מוקדנית במוקד השיגור של חברת נטלי (להלן – **המוקדנית**), לביצוע מעשי זיוף ומרמה בכוונה לקבל מנטלי כספים שלא כדין, על דרך מצג שווא ולפיו, נענה הנקבל לקריאות שירות רבות, אף מעבר לאלו שלהן נענה בפועל.

מעשי המרמה נעשו בדרך הבאה: המוקדנית יצרה במערכת הקריאות הממוחשבות של החברה קריאות פיקטיביות של לקוחות, שהוקצתה לנקבל. לאחר מכן רשמו הנקבל והמוקדנית תעודות רפואיות בהן מילאו פרטי לקוחות – שלמעשה לא הזמינו כלל ביקורי בית – וכך יצרו מצג כוזב, לפיו הנקבל ביצע ביקורי בית, כאמור. בסיום כל חדש, הגיש הנקבל למוקדנית את התעודות הרפואיות הכוזבות, לפיהן ביצע 730 ביקורי בית פיקטיביים, כשבגין כל תעודה כוזבת הוא קיבל מנטלי סך 120 ש"ח.

3. עוד הוברר, כי הנקבל נהג לבצע ביקורי בית מרוכזים לעובדים זרים, באתרי העסקתם או במגוריהם, בניגוד להוראות נטלי, דיווח בכזב שביצע אותם בימים ובשעות שונים, רשם תעודות רפואיות כוזבות, ודיווח גם על ביקורים שלא ביצע כלל. כל זאת – כדי לקבל במרמה מנטלי שכר מלא עבור ביקורים אלה, שלא כמוסכם בתנאי העסקתו.

עקב מעשי המרמה הללו, שלשל הנקבל לכיסו עשרות אלפי שקלים, כאשר החברה נאלצה לשלם לחברת הביטוח מנורה סך של 84,000 ש"ח, לכיסוי החיוב ביתר, שגרמו מעשי העבירה של הנקבל.

פסיקת בתי המשפט

4. בגין מעשיו אלה, הוגש נגד ד"ר טאהא, ביום 25.4.13, כתב אישום לבית משפט השלום בתל אביב (ת.פ. 48758-09-13). בימ"ש השלום הרשיע את הנקבלבעבירות של קשירת קשרלביצוע פשע (מרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 לחק העונשין; ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 415 ו-25 לחוק (ריבוי עבירות).

5. ביום 22.2.18 נגזר דינו של הנאשם והוטלו עליו הענשים הבאים:

-מאסר בפועל לתקופה של 12 חדשים.
-הפעלת עונש מותנה של תשעה חדשי מאסר ע"ת שהיו תלויים ועומדים נגדו מתיק קודם, בחפיפה חלקית, כך שעל הנאשם לרצות בסה"כ 15 חדשי מאסר בפועל.
-שישה חדשי מאסר ע"ת למשך שנתיים.
-קנס בסך 10,000 ש"ח ופיצוי לחברת נטלי בסך 20,000 ש"ח.

6. בגזר הדין ציין בית המשפט לחומרה את התנהגותו של הנקבל, בין היתר בזו הלשון:

"מעשי הנאשם, בעצמו ויחד עם שרון (המוקדנית), נעשו באופן מתוכנן ומתוחכם, כשיטות המרמה מתפתחות ומתרבות; לאורך זמן; בהתמדה; בחזרתיות; כשהסיבה למעשים היא כלכלית טהורה; וכשהנאשם אינו יודע די, אינו מתעשת ואינו חדל מהפעילות המניבה עד שנלכד...

אחריותו של הנאשם ותרומתו לביצוע העבירות הייתה מהותית ומרכזית, כשהיה שותף מלא למעשיה של שרון, הגה שיטות מרמה, והנחה את שרון בפעולותיה. הנהנה מהגזל היה הנאשם לבדו, שכן תשלומי היתר שקיבל במרמה נשארו אצלו, ושרון לא קיבלה חלק בשלל" (סעיפים 14 – 15 לגזה"ד).

7. עוד ציין בית המשפט בגזר הדין כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2010, בגין עבירות דומות של מתן תעודות כוזבות לחיילים שרצו לזכות בימי מנוחה. בגין עבירות אלה הוא נדון לחמישה חדשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, לתשעה חדשי מאסר ע"ת – שהם ברי הפעלה בתיק הנוכחי – ולקנסות והתחייבות בסך 7,500 ש"ח.

יצוין כי בגין עבירות אלה אף נתן הנקבל את הדין בפני ועדת המשמעת של משרד הבריאות, והוטל עליו אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך חדשים (החלטה 13-20 מיום 14.7.13).

ביהמ"ש הדגיש את הרשעתו הקודמת של הנקבל, כנסיבה מחמירה לעונש בתיק זה, בזו הלשון:

"לחובת הנאשם תעמוד ההרשעה הקודמת. חומרתו של נתון זה מוגברת במיוחד, שכן הנאשם ביצע את העבירות בגינן ייגזר עונשו היום, בעת שהתנהל ההליך הקודם ובעת ריצוי עבודות השירות".

דו"ח ועדת המשמעת

8. בעקבות הרשעתו של ד"ר טאהא בבית המשפט, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' איתמר גרוטו, ביום 22.5.18, קובלנה כנגדו, על כך שהורשע בעבירה פלילית, וכן על כך שגילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיפים 41(1) ו-5 לפקודת הרופאים.

בישיבת הוועדה מיום 29.10.20, הנקבל הודה באשמה, ובפני הוועדה נשמעו טיעונים לעונש בלבד. ב"כ הקובל בקשה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך שלוש שנים, בעוד ב"כ הנקבל ביקש להסתפק בענישה של אתראה או נזיפה, ולא יותר מחדשיים התליית רישיון.

9. בבואה להמליץ על העונש לו ראוי הנקבל, ציינה ועדת המשמעת, בהרכב ד"ר יוסי בר – יו"ר, פרופ' אליעזר קיטאי ועו"ד יגאל חיות – חברים, בדוח שהגישה ביום 6.1.21, את חומרת מעשיו של הנקבל ואת הפגיעה הקשה באמון הציבור במקצוע הרפואה. הוועדה קבעה, בין היתר, כדלהלן:

"הוועדה רואה בחומרה יתרה את התנהגותו של הנקבל, התנהגות הפוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה ובאמון הציבור ברופאים. מדובר במעשים שנעשו באופן 'מתוכנן ומתחכם, כשיטות המרמה מתפתחות ומתרבות לאורך זמן, בהתמדה', מעשים שדבק בהם פגם מוסרי חמור ומעלים ספק בדבר הגינותו של הנקבל כנדרש בפקודת הרופאים ובכללי האתיקה, ובמידת כשירותו להמשיך ולעסוק במקצוע הרפואה".

עוד ציינה הוועדה, כי זו הפעם השנייה שבה עומד הנקבל לדין בגין עבירות דומות, וכי **"נראה, למצער, שהנקבל לא למד את הלקח ולא נרתע מלעבור עבירות פליליות בשנית".**

10. סוף דבר, ובמכלול השיקולים, ממליצה הוועדה להתלות את רישיונו של הנקבל למשך שנתיים, בניכוי תקופת מאסרו בפועל במשך שמונה חדשים, בהם לא עסק במקצוע הרפואה.

החלטה

11. התנהגותו של הנקבל בפרשיות הרבות שיוחסו לו, בהן עבר במשך תקופה ארוכה, בין היתר, עבירות של קבלת דבר במרמה – קשה וחמורה בעיניי, לאין שיעור. הנקבל מעל קשות בתפקידו כרופא, ופגע באמון הציבור במקצוע הרפואה, כמו גם בכבודו ובתדמיתו של מקצוע הרפואה, כפי שציינה גם הוועדה. כל זאת עשה הנקבל בשיטות מרמה מתחכמות, בשיטתיות ובהתמדה – והכל לתועלתו האישית ולמען בצע כסף.

12. לא זאת אף זאת – הנקבל הוסיף חטא על פשע, בכך שמיד לאחר שהורשע בבית המשפט בגין זיוף תעודות רפואיות ומסירתן לחיילים שרצו לזכות בימי מחלה, ועונשו נגזר ביום 15.7.10 – ולמעשה עוד במהלך הדיון לגופו ואף במשך ריצוי עבודות השירות – הוא חזר לסורו ושב וביצע את אותן עבירות ממש, החל מחדש **פברואר 2010**. לפיכך, העובדה שחלפו עשר שנים מאז ביצוע העבירות אין בה כדי להוות נסיבה מקילה כבדת משקל, אלא במידה מסוימת וקטנה בלבד.

אמור מעתה – אין מדובר בכשלון מקרי וחד פעמי, כי אם בעבריינות מתמשכת, שיטתית ומאורגנת, תוך פריקת כל עול של חוק, מוסר ואתיקה, וכל זאת למען בצע כסף. הנקבל לא למד את הלקח ולא הפנים את הענשים שנגזרו עליו בעבר, ושב וחזר על מעשיו הנלוזים, **עוד במהלך משפטו הקודם**, בגין אותן עבירות. אין ספק, כי אלמלא נלכד הנאשם בכך, הוא היה ממשיך לבצע את העבירות בהן הורשע, אולי עד עצם היום הזה.

13. נוכח חומרת מעשיו של הנקבל במשך תקופה ארוכה של כשנה וחצי (שאז הוא נלכד), הפגיעה הקשה באמון הרופאים, בפרט ובאמון הציבור, בכלל - ובעיקר עקב היותו **עברייני חוזר ששב ומבצע עבירות מאותו סוג** – המלצת הוועדה באשר לתקופת ההתלייה, אינה יכולה לעמוד.

14. לא הייתי מהסס מלמצות את הדין עם הנקבל, ולגזור עליו התליית רישיון לתקופה של שנים רבות, אלמלא שניים אלה: ראשית, המלצתה של ב"כ הקובל להסתפק, משום מה, בהתליית רישיון למשך שלוש שנים בלבד. ושנית – הכלל ולפיו, אין הערכאה הגבוהה ממצה את הדין עד תום עם הנקבל או הנאשם, עת שהיא באה להחמיר בענשו.

אשר על כן החלטתי, ולא בלב קל, להסתפק באמצעי משמעת של התליית רישיונו של הנקבל למשך **ארבע שנים**, בניכוי שמונה חדשים בהם שהה במאסר, החל מיום 15.2.21.

ניתן היום 14.1.21, א' שבט תשפ"א.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)